

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะ

การควบคุมโดยกฎหมาย

ผลการสำรวจ ร้อยละ 93.20 เห็นด้วยในการให้มีกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยครอบคลุมพื้นที่สาธารณะมากขึ้น โดยร้อยละ 65.4 เห็นว่าจะช่วยลดปัญหาและสร้างความปลอดภัยให้แก่บุคคลทั่วไปในการเข้าใช้พื้นที่สาธารณะมากขึ้น

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจุบันจัดแบ่งได้ 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ สุรา เบียร์ และไวน์ โดยกฎหมายกำหนดเกณฑ์ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีแอลกอฮอล์เกินกว่า 0.5 ดีกรีอยู่ภายใต้การควบคุมของกฎหมาย

พื้นที่สาธารณะ

พื้นที่สาธารณะ มีกำหนดนิยามที่หลากหลายตามแนวคิดและทฤษฎี โดยเฉพาะในทางกฎหมายจะกำหนดถ้อยคำในความหมายอย่างกว้างไว้ โดยสรุปจะมีลักษณะเป็นพื้นที่สำหรับให้บุคคลโดยทั่วไปสามารถเข้ามาใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ในการทำกิจกรรมร่วมกันภายใต้กรอบกติกาของส่วนรวม ไม่ว่าพื้นที่นั้นจะเป็นของรัฐหรือเอกชนก็ตาม

ที่มา

- จุรีย์ อุสาหะ. สถานการณ์ ความสำคัญ การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แผนยุทธศาสตร์ นโยบายแอลกอฮอล์ระดับชาติ ร่างแผนปฏิบัติการฯ พ.ศ. 2560-2563.
- ใจหาย วีดีสุขเกษม. 2556. สถานที่ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.
- ชนบันกรรณ์ อารีกุล. 2559. บทวิจารณ์ฉบับสือ อาเบอร์นีส: บุบหย์ทับพื้นที่สาธารณะ.
- พรชัย ขันตี และคณะ. 2558. ทฤษฎีอาชญากรรม: หลักการ งานวิจัย และนโยบายประยุกต์.
- Benedikt, M.L. 1979. To Take Hold of Space: Isovists and Isovists Fields.
- Benn, S.I. and Gerald F.G. 1983. Eds. Public and Private in Social Life.
- Hames, G., 2014. Alcohol in world history. Routledge.
- Hirschi, Travis. 1969. Causes of delinquency.
- Howard S. B., 1963. Outsiders Studies in the Sociology of Deviance.

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะ

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิทธิ์ประการหนึ่งที่บุคคลแต่ละคนสามารถทำได้ภายใต้กรอบของกฎหมาย หากแต่สิทธินั้นจะต้องไม่กระทำการที่อ่อนต่อสิทธิของผู้อื่นด้วยเช่นกัน พื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญอย่างมากในการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนทั่วไปในสังคมประสมศักดิ์แท้ด้วยกัน จึงควรให้ความสำคัญในพื้นที่ดังกล่าวจึงต้องดำเนินถึงความสมดุลและความได้สัดส่วนในทางกฎหมาย เพื่อลดผลกระทบจากความเสี่ยหายนะที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศด้วยเช่นกัน

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

วัตถุหรือของผสมใด ๆ ที่มีแอลกอฮอล์แล้ว สามารถบริโภคเข้าสู่ร่างกายได้อย่างเดียวกับน้ำสุราหรือบริโภคไม่ได้ในทันทีจะต้องมีการผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นก่อนจึงจะบริโภคได้อย่างเดียวกับน้ำสุรา โดยจำกัดให้อยู่ในรูปแบบของเหลวเท่านั้น

ปริมาณแอลกอฮอล์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะต้องเกินกว่าศูนย์จุดห้าดีกรีขึ้นไป จึงไม่รวมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีดีกรีน้อยกว่าน้ำหรือไม่มีแอลกอฮอล์เลย (0%)

ข้อยกเว้นมี 3 ประการ คือ ยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท และยาเสพติด ซึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

พื้นที่สาธารณะ

พื้นที่สาธารณะ เป็นพื้นที่ส่วนรวมสำหรับประชาชนทุกคนที่มีสิทธิเข้าใช้หรือเข้าถึงประจำในพื้นที่นั้น อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่คำนึงว่าจะเสียค่าตอบแทนจากการเข้าใช้หรือเข้าถึงในพื้นที่นั้นหรือไม่

พื้นที่สาธารณะอาจแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ พื้นที่ภายในตัวเมืองและนอกตัวเมือง หรือหน่วยงานของรัฐ และพื้นที่ภายในตัวเมืองที่มีภารกิจทางการค้า เช่น ตลาดน้ำ ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลต่อจำนวนบังคับและสิทธิหน้าที่ระหว่างผู้เข้าร่วมประจำและผู้ดูแลรักษาภัยในขอบเขตของพื้นที่เหล่านั้น

พื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่ซึ่งดำเนินถึงความปลอดภัยสาธารณะเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีมาตรการคุ้มครองเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของส่วนร่วมและจำกัดเสียงรบกวนบุคคลบางประการไว้

ข้อเสนอแนะ

- กำหนดนิยามพื้นที่สาธารณะให้เหมาะสมสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแต่ละเขตพื้นที่
- นำเกณฑ์ปริมาณแรงแอลกอฮอล์มาใช้แบ่งแยกประเภทที่อยู่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายนอกได้บังคับของกฎหมาย
- กำหนดกรอบและขอบเขตพื้นที่การบังคับใช้กฎหมายให้ชัดเจนหรืออาจจำกัดพื้นที่ในการดื่มในพื้นที่สาธารณะด้วยเงื่อนไขของสถานที่หรือช่วงเวลาในการดื่มให้รัดกุมมากขึ้น
- กำหนดบทคุ้มครองผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะ เพื่อให้สอดคล้องกับสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมบุญ
- กำหนดแนวโน้มนโยบายหรือกรอบการควบคุมอย่างเหมาะสม และให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานระดับท้องถิ่นในการพิจารณาส่วนของรายละเอียดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เหมาะสม
- ต้องดำเนินถึงความเป็นพหุวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในการบังคับใช้กฎหมาย โดยอาจกำหนดเป็นบทกฎหมายในแต่ละพื้นที่หรือกำหนดข้อยกเว้นเป็นเงื่อนไขด้านสถาบันที่ เวลา และสถานการณ์
- ต้องควบคุมอย่างบูรณาการทั้งในด้านของผู้จำหน่ายและผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะที่กำหนดให้ดื่มได้ รวมถึงกำหนดระยะเวลาในการดื่มจำกัดหน้าที่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุตรหลาน
- จัดให้มีป้ายเตือนและมีเจ้าหน้าที่ดูแลผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะ
- บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เพิ่มบทลงโทษ รวมทั้งกวดขันและบังคับใช้กฎหมายด้วยความชัดเจน เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายให้มีเพียงพอ และควรกำหนดบทลงโทษตามความเหมาะสม
- กำหนดข้อสันนิษฐานให้การเปิดเผยความต้องการดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะอันนักจากที่กำหนดเป็นความรับผิดโดยเจ้าหน้าที่ จึงต้องใช้ดุลยพินิจด้วยความระมัดระวัง คำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานและข้อกฎหมายที่กำหนด

